

Ekiel-Jeżewska, Maria L.

Zabytkowe kuchnie i łazienki w Mińsku Mazowieckim i Paryżu

Rocznik Mińsko Mazowiecki 18, 187,

2010

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zabytkowe kuchnie i łazienki w Mińsku Mazowieckim i Paryżu

Muzealne wnętrza dworów i pałaców najczęściej kojarzą się z wytwornymi, reprezentacyjnymi pokojami, bogactwem formy ich wyposażenia i nieskazitelną czystością. Oglądając eksponaty, coraz bardziej nabieramy ochoty, aby szczegółowo poznać, jak żyli ich właściciele. Dlatego w wielu muzeach na całym świecie obok eleganckich pokoi można zobaczyć całkiem skromnie wyposażone pomieszczenia kuchenne i łazienki. Zwiedzający z przyjemnością i zaciekawieniem odnajdują tam realia życia codziennego dawnych mieszkańców, a porzucone w nieładzie tu i tam drobiazgi stwarzają wrażenie, że właściciele niedawno wyszli, są gdzieś niedaleko i niedługo wrócą.

Dzięki inicjatywie Muzeum Ziemi Mińskiej, w dawnej willi hrabiny Łubieńskiej przy ulicy Okrzei w Mińsku Mazowieckim udostępniona zostanie ekspozycja stała wnętrz, gdzie od 1950 r. mieszkało małżeństwo nauczycieli, Janina i Józef Sylwestrowiczowie. W dwóch pokojach zobaczymy ich przedwojenne meble, własnoręcznie malowane obrazy, książki oraz przedmioty użytkowe i drobiazgi gromadzone w minionym stuleciu. Dziś na fotografiach pokazujemy Czytelnikom Roczника skromnie wyposażoną starodawną kuchnię i łazienkę, należące do tego właśnie mieszkania, a obok analogiczne wnętrza z okresu międzywojennego stanowiące ekspozycję stałą muzeum w pałacu Nissim de Camondo w Paryżu.

Kolorowe fotografie wykonane w Mińsku Mazowieckim i w Paryżu przez M. L. Ekiel-Jeżewską i Piotra Jeżewskiego zamieszczono na końcu „Roczника”, w części ilustracyjnej – aneks 1.